

Verslag van tocht in de Klompenwaard op 25 mei 2019

Een avondtocht met de jongste kinderen. Dat hebben we nog nooit eerder gedaan. En wat vonden ze het spannend, zo laat.....

We gingen eerst met zijn allen kijken naar hoeveel verschillende soorten bloemen hier in de Klompenwaard te vinden zijn en hoeveel verschillende kleuren. Welgemoed op weg en al gauw vonden de kinderen van alles, de kleuren, rood, wit, geel, oranje, paars, blauw, groen in een heleboel variaties. Waar er veel van stonden mochten meegenomen worden om straks in de kring met zijn allen goed te bekijken.

Wat veel was er te vinden. Intussen zagen we ook allerlei kleine beestjes waaraan je goed kon zien dat het voorjaar is. Ze hadden het heel leuk samen. Tja en wat is dan het goede woord voor wat ze aan het doen waren? We hebben het maar op vrijen gehouden, he Ties.

In de kring zagen we witte en rode klaver, die je kunt eten. Madeliefjes en ereprijs. Rolklover, distelbloemen, vlierbloesem, boterbloemen, weidestreekzaad, hondsroos, herderstasjes, heksenmelk en prachtige uitgebloeide kaardenbollen. O ja, Kitty vindt ook nog de grote ratelaar. Teveel om op te noemen.

We gaven de kinderen allemaal een potje en daar mochten ze bloemen en/of blaadjes in verzamelen om geurpotjes te maken. De kunst was om de potjes een zo verschillend mogelijk geurtje te laten krijgen. Dat is leuk; je eigen parfum maken. Bij de één rook het naar bananen, bij de ander naar roos. Een derde had veel boerenwormkruid en dat ruikt heel kruidig.....

Intussen zien we poep met beestjes erin, een spin op een balletje gevuld met eitjes, planten vol spug met daarin beestjes, een snuitkevertje, een prachtig blauw vlindertje.

Bij onze vorige tocht (eten en gegeten worden) was en schieten met pijl en boog zo'n succes dat Swen ze nu ook maar meegenomen heeft. En het konijn als doelwit. En ook al zijn deze kinderen nog niet zo groot, schieten kunnen ze best goed. Het konijn heeft het gelukkig wel overleefd.

Via de nevengeul gaan we terug. Het water staat opeens veel hoger. Hoe kan dat? We ontdekken dat het water uit de rivier binnenstroomt. Als we niet oppassen krijgen we allemaal natte voeten. Wat zien we daar in het water? Een grote kikker en een kleine zwemmen met de buiken aan elkaar vast in het water. Dat is vreemd. Met zijn allen staan we er om heen om het eens goed te bestuderen. Hier hebben we nog nooit van gehoord. Vreemd!

De kinderen zijn bijna niet bij het water weg te slaan, maar we hebben nog een leuke opdracht. Langs de klimboom (natuurlijk moeten we er even op) en de paarden lopen we naar een plek waar nog bloemen staan.

De kinderen krijgen een kartonnen rond stukje buis met elastiek eromheen, met de opdracht deze te versieren met bloemen. Ook dat lukt en bij sommige kinderen zien we onvermoede talenten naar boven komen.

Er worden nog eieren gevonden, koud en kapot en dan moeten we al terug. Maar hoe, want de rode geuzen staan midden op het pad. We wachten even af of ze misschien oversteken, maar nee hoor, ze blijven staan en wij moeten dus met een bocht eromheen. Vinzzent, die voor het eerst mee is, vindt het zo spannend dat hij voortdurend de rugzak van Henny vast houdt en vertelt dat pappa vast nog nooit zover is geweest. En zo komen we met zijn allen weer heelhuids terug bij de ouders.

Henny